

21/12/1954

3/10/1948

הגליון הראשון של "חרות" אינו מופיע היום; הוא הופיע לפני חמש שנים. בבית דפוס קטן, בגבול יפו תל אביב הודפס החומר "הבלתי חוקי", מסם עבר לתחנות החלוקה ומתם - לקירות - ומהם - ללב העם. חמש שנות מלחמת-חרות; חמש שנות הופעת "החרות", חמש שנות "הדבקה" החרות. ובתום חמש השנים למלחמה, להופעה ולהדבקה, מפפיע החרות החדש-הישן שאין עוד צורך להדפיסו בסתר, שאין עוד הכרח להפיצו באסון-ליילה, שיש אפשרות להדפיסו בגלוי ולהפיצו ברבים. מכל סמלי המהפכה האדירה שהתחוללה בחיי העם לצורך עינינו - הרי זהו אולי הסמל המאלף ביותר.

"עתון חפשי" קראו לו ל"חרות" ההוא - מיסדיו. ואכן: חפשי היה העתון, סדור מן הקירות אל הלבבות. הוא היה חפשי מכבלי הצנזורה הבריטית, חפשי מאשליות, חפשי מפחד וחפשי משנאת אחים. הוא הטיף למרד נגד-כבלי השעבוד, להשתחררות מאשליות, להתקוממות נגד הפחד; הוא הטיף לאהבת ישראל, אף בעצם ימי הבגידה, ההסגרה וההשלשה... "לא תהיה מלחמת אחים" הריהו הקור שנקבע לראשונה ב"חרות" ומאז נשמר על ידו בפי החרות עד יום ירושלים ועד בכלל...

מיסדי ה"חרות" החדש - או ביתר דיוק: מחדשי ה"חרות" הישן - רצו גם לעתונם זה לקרוא "עתון חפשי"; ולא יכלו. על ה"חרות" הוא לא חלה הצנזורה הבריטית, באשר היא בריטית היתה. על החרות חלה הצנזורה העברית, באשר עברית היא. בחוקים הבריטיים לא הכרנו, גם אם טובים היו; בחוקים העבריים הרינו מכירים, גם אם רעים ה חוק הצנזורה - וביחוד הצנזורה המוקדמת והכוללת - חוק רע הוא, ושום עתון המקבל על עצמו את דין הצנזורה אינו ראוי לקרוא לעצמו "חפשי". על כן גם עתוננו ויתר על השם, שעליו היתה צאותנו במשך שנות המרד הגדול. אולם אם על השם ויתרנו - על התוכן לא ויתרנו. החרות יהיה עתון חפשי; החרות יוסיף להיות עתון חפשי - חפשי מאשליות, מפחד, משנאת-אחים...

החרות כקודמו, יילחם לשלמות המולדת, לקבוצ גלויות, לצדק סוציאלי ולהרות האדם. הדברים-גדולים ופשוטים הם. גדולים בפשטותם. פשוטים בגדולתם. אין מולדת אלא המולדת, לא שאיפה דומנטית היא; לא רצון התפשטות. פשוט, צו החיים הוא. בהגשמתו תלוי לא רק מספר היהודים, שנצליח להציל מקלון ההתנוונות או מצפרני הכליה; בהגשמתו תלוי אפילו כמות הירקות שנצליח לתת בפני ילדינו בכדי שבריאים וחסונים יהיו. מי לנו מורה גדול מן המציאות? השענות בטרם-היתה החלוקה לא הועילו; עם היות החלוקה אין צורך להביא ראיות. עין כל אדם רואה, כי אפילו אכל לשובע לא יתכן בגבולות החלוקה ותהי אשר תהי.

וכשם ששלמות המולדת וקבוצ גלויות חד הוא, כן צדק סוציאלי וחרות האדם חד הוא. לא יהיה אדם חפשי, אם הוא - או שכנו - רעב יהיה. ולא יהיה אדם שבע - אם הוא או שכנו - רעב יהיה לחופש. ובמסטר הקיים במדינת ישראל רבים עדיין הרעבים - רעבים, תרתי משמע...

אלה רעיונות היסוד. יהא צורך להתעמק בהם. יהיה צורך לפתחם. הדבר ייעשה מעל עמודי עתון זה, ייעשה ללא חת וללא רתיעה, ייעשה אף אם המחיר יהיה רבוי "האיזורים" הלבנים שהם תמיד ככתמים שחורים על המסטר ה"מלבין".

מ"חרות" ל"חרות" - תעודה אחת למיסדיו, מפפציו וסובריו: ה ח ר ו ת. חרות לעם, חרות למולדת, חרות לאזרח ולאדם. מקץ חמש שנים של-מלחמה מן המחתרת נתנו חרות לחלק מן המולדת, לחלק מן העם. אנו מאמינים אמונה שלמה, כי בשנים הבאות של מלחמה צבורית גלויה, אשר עתוננו היומי יטמס שופרה ~~אצל~~ העקרי, נביא חרות למולדת כולה ולעם כולו. מתוך אמונה זו הרינו מוסרים היום את "החזות" בחרדת קדש וביראת כבוד בידי קוראיו וידידיהם - בידי העם.